

Съдбата на палатализирането на -d в парадигмата

В диалектите на калайджините и дръндарите или ромите от Сливен, за които е обичайно преминаването на **d** в **z** пред **i** (**j**) парадигмата се образува от основата на причастието **astarz** -: **astarz(i)java**, **astarzisa**, **astarzila** и т.н. Преминаването на **d** в **z** се наблюдава при глаголите на – (**j**)**er** (от четвърта група).

Парадигма на деятелен (активен) глагол с man, tut, pes и т.н.

ед.ч. 1л. thovav man (мия се)	мн.ч. 1л. thovas amen
2л. thoves tut	2л. thoven tumen
3л. thovel pes	3л. thoven pes

*Активен глагол може да изразява възвратно действие чрез местоименните форми в дателен падеж, т.е. чрез **mange**, **tuke**, **peske**, **amenge**, **tumenge** и **penge**:*

ед.ч. 1л. lav mange (аз си купувам)	мн.ч. 1л. las amenge
2л. les tuke	2л. len tumenge
3л. lel peske	3л. len penge

При някои глаголи употребата на местоименни форми в дателен падеж е много характерна: **avili peske e Fatima khere** (дойде си Фатима в къщи); **sutjom mange** (спал съм).

Парадигма на страдателната форма, възникнала от свързането на причастието на активен глагол със **sinjom**:

ед.ч. 1л. astardo (м.р.), astardi (ж.р.) sinjom (аз бях хванат)
2л. astardo или astardi sinjan
3л. astardo или astardi si
мн.ч. 1л. astarde sinjan
2л. astarde sinjen
3л. astarde si